

La double phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Mij kun(t) / kan je niet (gemakkelijk) bedriegen* » (« *Moi, tu ne peux pas me tromper* »).

L'**auxiliaire de mode** de la « **CAPACITE** » est l'infinitif « **KUNNEN** », donnant un singulier « **KAN** ». Comme les trois autres **auxiliaires de mode** (« **MOETEN** », « **MOGEN** » et « **WILLEN** »), il exige le **REJET** de l'autre forme verbale (« *bedriegen* »), **derrière le complément** éventuel (« *gemakkelijk* »), à la fin de la phrase et à l'infinitif. On l'aurait mieux vu dans la variante suivante : « *je kunt / kan mij niet gemakkelijk bedriegen* ». Pour le phénomène du **REJET** du verbe, lisez notre synthèse en couleurs :

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=rejVerbes>

La phrase commençant par un complément (« *Mij* »), ce dernier engendre une **INVERSION** : le sujet « *je* » passe derrière le verbe « *kan* ».

E LLEN GEEFT HAAR TOESTEMMING EN CORBINI, SAM EN MGONO VERTREKKEN VOOR DE JACHT OP DE WITTE GIRAF OP AANWIJZING VAN KAGANO.

Die kerel doet me een pracht van een zaak aan de hand en ik kon hem niet eens luchten!

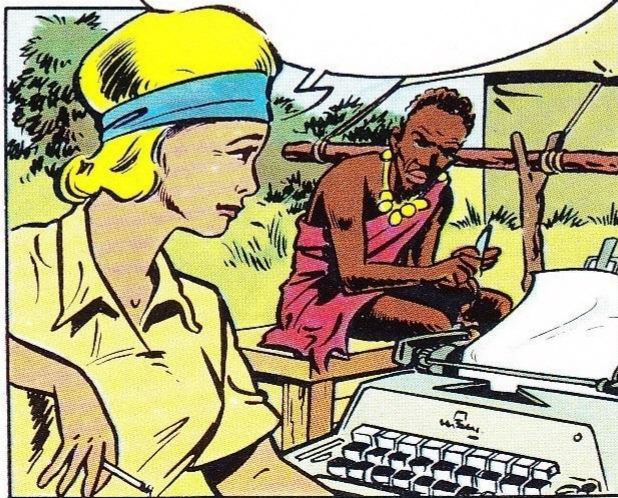
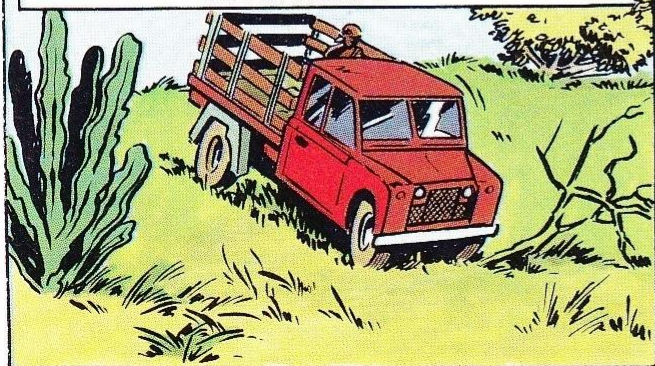
En wat meer is.. Je hebt er nooit een verklaring voor gegeven, Corbini!

55

Kagano, mij kun je niet bedriegen, hoor! Vanwaar ken jij Corbini?

C ORBINI BLIJFT HET ANTWOORD SCHULDIG EN DE TOCHT WORDT ZWIJGEND VOORTGEZET.

Ik ben een oude man, memsaab. Laat me nog wat blijven! Ik zal me verdienstelijk maken!

Je blijft zolang je wilt, Kagano, maar je hebt mijn vraag niet beantwoord!

56